

złożeniu egzaminu w jednej z państwowych szkół położnych, względnie przed specjalną komisją egzaminacyjną.

W skład specjalnej komisji egzaminacyjnej wchodzi lekarz, urzędujący przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, jako przewodniczący, dyrektor jednej z państwowych szkół położnych oraz dyrektor i jeden z wykładowców prywatnej szkoły położnych, dla której uczenie powołuje się komisję. Specjalną komisję egzaminacyjną powołuje wojewoda w wypadku zgłoszenia do egzaminu najmniej 20 kandydatek.

Do czynności specjalnej komisji egzaminacyjnej znajdują zastosowanie postanowienia § 22 niniejszego rozporządzenia.

III. Przeszkolenie położnych.

§ 24. Położne obowiązane są do odbywania w okresach pięcioletnich uzupełniających kursów przeszkolenia. Pierwszy kurs przeszkolenia położna winna odbyć po upływie pięciu lat od chwili ukończenia szkoły położnych.

§ 25. Obowiązek odbycia kursów przeszkolających (§ 24) dotyczy wszystkich położnych, z wyjątkiem położnych, które:

- a) ukończyły 60-ty rok życia,
- b) pozostają w służbie przy zakładach położnych, klinikach i szpitalach i
- c) pozostają jako położne przy szkołach położnych.

Położne, wyszczególnione w punktach b) i c) niniejszego paragrafu, obowiązane są do odbycia kursu przeszkolenia po upływie 5-ciu lat od chwili rozwiązania stosunku służbowego.

§ 26. Położna może być zwolniona z obowiązku odbycia kursu przeszkolenia w następujących wypadkach:

1. o ile stan zdrowia położnej, względnie przeszkody materialne lub rodzinne na to nie pozwalają;
2. o ile położna wykaże się nienagannością pracy i wybitną liczbą porodów, stwierdzoną na podstawie jej dziennika urzędowego.
3. o ile położna nie może bez szkody dla instytucji, względnie miejscowej ludności odbyć przeszkolenia w oznaczonym terminie.

O zwolnieniu z obowiązku odbycia kursu przeszkolenia orzeka właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej.

§ 27. Powiatowa władza administracji ogólnej może zobowiązać położną do odbycia uzupełniającego kursu przeszkolenia poza terminem, określonym w § 24, w wypadkach:

- a) zaprzestania wykonywania zawodu dłużej, niż przez 1 rok;
- b) stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu.

§ 28. Kursy przeszkolenia odbywać się winny corocznie w miesiącach letnich przy szkołach położnych państwowych i samorządowych.

§ 29. Kurs przeszkolenia trwa dni trzydzieści i obejmuje sto godzin nauki teoretycznej i sto godzin zajęć praktycznych oraz ponadto cztery dyżury dwudziestoczterogodzinne.

Plan nauki na kursie przeszkolenia układa dyrektor szkoły położnych przy przestrzeganiu następujących zasad:

1. w zakresie teorii: sześćdziesiąt godzin należy poświęcić powtórzeniu wiadomości o przebiegu prawidłowych i nieprawidłowych ciąży, porodu i położu, 20 godzin powtórzeniu wiadomości z higieny noworodka i ogólnej i 20 godzin powtórzeniu wiadomości z zakresu aseptyki, antyseptyki, dezynfekcji, dezynsekcji, walki z chorobami epidemicznymi, wenerycznymi, prostytutką i alkoholizmem oraz przypomnieniu przepisów dla położnych;

2. w zakresie zajęć praktycznych plan kursu winien uwzględnić wszystkie fazy pracy zakładowej: izba przyjęć, oddział ciężarnych, oddział położnic, oddział ośsków, sala porodowa oraz poradnie dla ciężarnych i karmiących, żłobki i t. p.

Uczestniczki kursu należy jaknajczęściej wzywać do asystowania przy porodach nieprawidłowych.

Liczba uczestniczek kursu winna odpowiadać ilości materiału klinicznego i poliklinicznego szkoły w tym stosunku, aby każda uczestniczka mogła w czasie kursu przyjąć samodzielnie najmniej dwa porody.

O ukończeniu kursu przeszkolenia powiatowa władza administracji ogólnej czyni adnotację w dyplomie położnej.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 30. Postanowienia, zawarte w §§ 4 i 5 oraz w §§ 24—29 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie również do położnych, które zostały zarejestrowane przez władze administracji ogólnej przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316).

§ 31. W razie naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do winnych mają zastosowanie sankcje karne, przewidziane w art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316).

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

21.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 22 grudnia 1928 r.

o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o emigracji.

Na mocy ust. 2 art. 47 i art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r.

o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragrafy 69, 70, 71 i 72 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o emigracji (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 6, poz. 37) otrzymują brzmienie następujące:

Paragraf 69: „Delegaci Urzędu Emigracyjnego przy transportach drogą morską odbywać będą podróż okrętem na koszt przedsiębiorstwa w klasie I, II lub III.

Ilość bezpłatnych przejazdów okrętem w klasie I lub II w obie strony wraz z utrzymaniem określa się w stosunku do ilości emigrantów, przewiezionych przez przedsiębiorstwo w ciągu danego roku koncesyjnego, licząc po 1 delegacji na każdych 750 emigrantów. Ilość przejazdów tych nie może być mniejszą jednak od 3 do Ameryki Północnej, 3 do Ameryki Centralnej, 5 do Ameryki Południowej, 3 do Palestyny i po 1 do każdego innego kraju.

Ilość bezpłatnych przejazdów okrętem w klasie III w obie strony przytem z utrzymaniem, odpowiadającym klasie II, określa się, niezależnie od delegacji, przewidzianych w ustępie drugim, w ilości równej ilości przejazdów okrętów, przewożących emigrantów”.

Paragraf 70: „Przy delegacjach, przewidzianych w ust. 2 § 69 delegat odbędzie podróż w klasie I lub II według uznania Urzędu Emigracyjnego. Przy delegacjach, przewidzianych w ust. 3 § 69, delegat odbędzie podróż w osobnej kabine 3 klasy, która na każdym statku przewożącym emigrantów winna być przez przedsiębiorstwa dla delegata przeznaczona.

Urząd Emigracyjny ma prawo zwalniać przedsiębiorstwa od obowiązku posiadania osobnej kabiny dla

delegata, zwłaszcza o ile chodzi o statki, na których przewożone są niewielkie liczby emigrantów”.

Paragraf 71: „Wpłacanie diet do Urzędu Emigracyjnego za delegację, przewidziane w ust. 2 § 69, przytem za cały czas znajdowania się statku w podróży, obowiązuje przedsiębiorstwo tylko w tym wypadku, jeśli delegatem jest funkcjonariusz Urzędu Emigracyjnego lub jego organu.

Przy delegacjach, przewidzianych w ust. 3 § 69 wpłacanie diet obowiązuje przedsiębiorstwo tak za cały czas znajdowania się statku w podróży, jak i za czas postoju okrętu w porcie przeznaczenia i w porcie wyjścia.

Przy tychże delegacjach, delegat ma prawo korzystać z przeznaczonej dlań, zgodnie z ust. 1 § 70, kabiny w czasie postoju okrętu w porcie przeznaczenia i w porcie wyjścia”.

Paragraf 72: „Przy transportach, udających się drogą lądową do południowych portów wsiadania, delegat Urzędu Emigracyjnego wyznaczony być może do każdego transportu”.

§ 2. W § 76 tegoż rozporządzenia umieszcza się, jako ustęp drugi nowy ustęp o brzmieniu następującem: „Urząd Emigracyjny może uznać obowiązek utrzymania tłumaczy za wypełniony w stosunku do tych przedsiębiorstw, na statkach których delegaci, odbywający podróż w osobnej kabine 3 klasy, pełnić będą również funkcje tłumaczy”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*